

РИМ И СЛОВЕНИ

– (1845) сведочење М. Медаковића –

М. Медаковић прича: „Близу Пераста имају два мала острва: остров св. Ђорђија и св. Госпође. Владика пође да види ове острове. У цркви свете Госпође, дочека један фратар владику и начне му све показивати, па га најпослије поведе у олтар, извади једну велику књигу писану глаголитиком, из које читаше фратар лако и брзо, па ће рећи владика: „Нам је папа жестоко забранио, да ове славјанске књиге не држимо и да се не учимо познавању славјанскије слова, али ми као Славјани не пазимо на то, већ се један од другогa учимо и знамо читати.“ Владика ће на то рећи: „То је лепо и племенито од вас, да не заборављате на нашу старину, нити на језик наш. Мило ми је свуд видети наше тако добре људе, који се не стиде ни имена ни језика свога, већ то бране и чувају, а особито свештеници који су вазда са народом!“

Његош је у Перасту боравио од 23. јула до 2. августа 1845. У то време посетио је острва св. Ђорђија и св. Госпође.

(Рим вековима води тихи верски, расни и национални рат против Словена и православља. То је „историја“ која није само „прошлост“ – она „траје“ вековима и пре и после Његоша и његовиг потомака)

Близу Пераста имаду два мала острова: остров св. Ђорђе и св. Госпође — владика пође да види ове острове. У цркви свете госпође дочека едан фратар владика и пачне му све показивати, па га најпосліе поведе у олтар, извади едну велику књигу писану глаголитиком, из кое читаше фратар лако и брзо, па ће рећи владици: „Нама е папа жестоко забраніо, да ове славјанске књиге не држимо и да се неучимо познаваню славјанскіе слова; али ми кано Славјани непазимо на то, већ се едан од другога учимо и знамо читати.“ Владика ће на то рећи: „То е ліено и племенито од вас, да незаборавляте на нашу старину, нити на език наш. Мило ми е свуђ виђети наше тако добре люде, кои се не стиде ни имена ни езика свога, већ то бране и чуваю, а особито свештеници, кои су вазда са народом!“ Фратар остаде задовољан, благодарехи владици, али нескидаше шњвга очи — чудећи се, какав е то владика, кои се радо разговара о народніема дѣлима и како радо прима срцу све оно, што се клони срећи и слави нашега народа.

(одломак из књиге „П.П. ЊЕГОШ, последњи владајући владика црногорски“, Милорад Г. Медаковић, репринт издања Књигопечатње А. Плевића, Н. Сад, 1882. стр.116)